

skal kunne anvendes til dækning af udgifter eller tab, som han kan påføre elektricitetsforsyningsanlægget ved mangelfuldt arbejde.

3) Den installatør, der agter at drive erhvervsmæssig elektroinstallatørvirksomhed og endvidere har ret til at få autorisation, kan kræve denne udfærdiget som gældende for hele det pågældende forsyningsområde og omfattende samtlige de arbejder, som loven angår. Derimod kan en autorisation til en installatør, der ikke har krav på den, begrænses i det omfang, det autoriserende værk — med rekurs til ministeriet — måtte bestemme.

4) Ved forslaget § 10 indføres en bestemmelse om domstolskontrol med tilbagekaldelse af autorisationer.

5) Der foreslås indført en pligt for de enkelte ledelser af elektricitetsforsyningsanlæg til at holde elektricitetsrådet løbende underrettet bl. a. om de beslutninger, der træffes over for autoriserede installatører i henseende til suspension og tilbagekaldelse af autorisationer, samt om de straffe, der idømmes autoriserede installatører for overtrædelse af elektricitetslovgivningen m. v. Disse oplysninger tænkes samlet i elektricitetsrådet, hvorfra elektricitetsværksledelser på begæring skal kunne erholde underretning om eventuelle data for autorisationsøgende installatører til brug ved afgørelsen af, om en ansøger har krav på at få udfærdiget autorisation. Bestemmelsen om central registrering af data for autoriserede installatører er således nært knyttet til forslaget om, at autorisationen i visse tilfælde skal gives.

Til forslagets enkelte paragraffer bemærkes:

Til § 1.

Området for loven er noget mere udførligt angivet end i den gældende installationslov, men er i alt væsentligt ikke udvidet i forhold til denne. Den hidtidige adgang for enhver til at udføre arbejder ved ikke tilsluttede apparater etc., der ikke er eller agtes fast forbundet til forsyningsanlægget, er således foreslået opretholdt ved undtagelsesbestemmelsen i paragraffens 1. stk., jfr. tillige § 2, stk. 2. Det har været overvejet, hvorvidt der af sikkerhedsmæssige grunde burde gennemføres en begrænsning i den hidtidige frihed på dette område, men man har afstået herfra, fordi det ikke for tiden har været muligt at stille forslag om bestemmelser, der på tilfredsstillende måde begrænser friheden uden at træde berettigede interesser for nær. Det er dog fundet rigtigst at præcisere, at friheden kun gælder dele, der, når arbejdet udføres, ikke er forbundet med fast oplagte installationer, men uanset om disse dele senere agtes forbundet med den faste installa-

tion eller tilsluttes ved stikkontaktforbindelse. Uden for loven falder ligeledes som hidtil fabrikation af elektrisk materiel, idet ordene: „... installation, montering, reparation o. lign. ...“ i indledningen til § 1 ikke omfatter erhvervsmæssig fremstilling af elektrisk materiel. Man har imidlertid fundet det rimeligt, at virksomheder, der producerer elektrisk materiel, tillige skal være berettiget til at reparere tilsvarende materiel, også når det er anbragt og tilsluttet på brugsstedet, uanset om virksomheden selv har fremstillet det pågældende materiel, hvorfor det har været nødvendigt i paragraffens 2. stk. at optage en udtrykkelig bestemmelse herom.

Til § 2.

Eksamenskravet er opstillet allerede i den gældende installationslov, jfr. stærkstrømslovens § 5. Der har i en meget lang årrække ikke af ministeriet været dispenseret fra eksamenskravet. Adgangen hertil findes dog at burde opretholdes, da der ikke på forhånd kan ses bort fra, at der vil kunne fremkomme ganske ekstraordinære tilfælde, hvor en sådan dispensation vil være rimelig. Det bemærkes herved, at dispensationsadgangen ikke tænkes benyttet, når personer i udlandet har bestået prøver af en beskaffenhed, der må sidestilles med de her i landet godkendte, idet der i sådanne tilfælde forudsættes givet en enkeltstående godkendelse af den pågældende udenlandske prøve.

Det generelle krav om autorisation som betingelse for at udføre arbejder ved private forbrugerinstallationer, der tilsluttes offentlige forsyningsanlæg, er nyt. Inden for de fleste forsyningsområder er der dog allerede i medfør af den gældende installationslovs § 1 truffet beslutning om indførelse af autorisationsordning. Bestemmelsen i stk. 2 må i øvrigt ses i forbindelse med undtagelsesbestemmelsen i § 1, stk. 1. Man finder imidlertid, at arbejder ved installationer, der tilhører ejeren af elektricitetsforsyningsanlægget, ikke bør være undergivet autorisationskravet, da det ville være unaturligt, om f. eks. ejeren af et privat elektricitetsværk, der kun forsyner vedkommendes egen virksomhed, skulle udfærdige autorisation efter lovens bestemmelser til den eller de personer, der foretager installatørarbejder ved installationen. Af forslaget § 2 følger modsætningsvis, at arbejder på anlæg, fast oplagte installationer og dermed forbundne apparater m. v., som tilhører ejeren af elektricitetsforsyningsanlægget, kan udføres uden autorisation af den, der har bestået en godkendt prøve; men det forudsættes naturligvis, at sådanne arbejder kun udføres af ejerens egne folk eller efter ejerens anmodning.